

Gelet op de artikelen 25 en 31 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen en de artikelen 25 en 26 van de Invorderingswet 1990

Artikel I

De Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt als volgt gewijzigd:

A. In **artikel 1** wordt "21a, 25, tweede lid, 31" vervangen door: 21a.

B. De **artikelen 6, 7 en 8** vervallen.

Artikel II

De Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 wordt als volgt gewijzigd:

A. Na hoofdstuk ID wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

Hoofdstuk IE. Uitstel van betaling van rijksbelastingen en toeslagen in de privésfeer

Artikel 6e

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder belastingschuld verstaan het gezamenlijke bedrag van:

- a. aanslagen inkomstenbelasting en motorrijtuigenbelasting verschuldigd door natuurlijke personen die geen bedrijf of zelfstandig beroep uitoefenen;
- b. terugvorderingen in de zin van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen verschuldigd door alle natuurlijke personen.

Artikel 6f

1. Op verzoek van de belastingschuldige stelt de ontvanger hem in de gelegenheid om zijn belastingschuld te betalen in maximaal 12 maandelijkse gelijke termijnen van minimaal € 50.
2. Indien de betalingscapaciteit van de belastingschuldige ontoereikend is om zijn belastingschuld binnen 12 maanden te voldoen, kan de ontvanger op verzoek van de belastingschuldige, in afwijking in zoverre van het eerste lid, een betalingsregeling toestaan van maximaal 24 maanden, gebaseerd op de betalingscapaciteit, bedoeld in artikel 13.
3. De betalingsregeling, bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt verleend onder de voorwaarde dat de belastingschuldige de ontvanger, binnen een door de ontvanger te stellen termijn, machtigt tot automatische incasso van de maandelijkse termijnen en vangt aan op het moment waarop de machtiging tot automatische incasso is ontvangen.

4. Indien in de betalingsregeling, bedoeld in het eerste en tweede lid, een motorrijtuigenbelastingsschuld is begrepen, stelt de ontvanger tevens de voorwaarde dat de belastingsschuldige een machtiging tot automatische incasso verleent voor toekomstige verplichtingen tot betaling van motorrijtuigenbelasting ter zake van alle kentekens die op zijn naam zijn gesteld ten tijde van het aangaan van de betalingsregeling.
5. Een betalingsregeling als bedoeld in het tweede lid wordt niet toegestaan indien de belastingsschuldige of diens echtgenoot, bedoeld in artikel 3 van de Participatiewet, over voldoende vermogen als bedoeld in artikel 12 beschikt voor de voldoening van de schuld, voor zover dit vermogen op eenvoudige wijze liquide is te maken.
6. De ontvanger kan een verzoek om een betalingsregeling als bedoeld in het tweede lid afwijzen, of een op grond van het tweede lid verleend uitstel van betaling intrekken, indien het ontstaan van de schuld, of een deel daarvan, is te wijten aan opzet of grove schuld van de belastingsschuldige.
7. De ontvanger kan een verzoek om een betalingsregeling als bedoeld in het eerste en tweede lid afwijzen en een reeds verleend uitstel van betaling intrekken, indien:
 - a. de belastingsschuldige in staat van surseance van betaling verkeert;
 - b. de belastingsschuldige in staat van faillissement verkeert;
 - c. ten aanzien van de belastingsschuldige de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen van toepassing is;
 - d. er ter zake van de belastingsschuld waarvan uitstel van betaling wordt verzocht reeds een vordering als bedoeld in artikel 19 van de wet is gedaan of beslag is gelegd.
8. Indien de belastingsschuldige gedurende de looptijd van een betalingsregeling als bedoeld in het eerste en tweede lid om een betalingsregeling verzoekt voor een belastingsschuld die niet reeds in de lopende betalingsregeling is opgenomen, verleent de ontvanger voor het saldo van de op dat moment openstaande belastingsschulden een nieuwe betalingsregeling onder de voorwaarden, genoemd in de vorige leden.
9. De ontvanger beëindigt het uitstel van betaling indien een maandelijks termijnbetaling niet tijdig of niet volledig wordt voldaan.

B. (...)

C. (...)

D. **Artikel 18** wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding "1." geplaatst.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
 2. Kwijtschelding van een belastingsschuld wordt uitsluitend verleend onder de voorwaarde dat belastingteruggaven die zijn vastgesteld na de dagtekening van de beschikking, bedoeld in artikel 26, zesde lid, van de wet, en voor zover die materieel betrekking hebben op de periode waarin de belastingsschuldige uitstel van betaling als bedoeld in hoofdstuk IE heeft genoten van de belastingsschuld waarvoor de kwijtschelding is verleend, verrekend worden met de kwijtgescholden belastingsschuld.

E. De **artikelen 24 en 25** vervallen.

F. **Artikel 40ca** wordt als volgt gewijzigd:

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. Aan het eerste lid worden, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel d door een puntkomma, twee onderdelen toegevoegd, luidende:
 - e. van een curator in een faillissement;
 - f. van een bewindvoerder in een schuldsaneringsregeling natuurlijke personen.
5. Het tweede lid komt te luiden:
 2. Als gevallen als bedoeld in artikel 7a, vierde lid, van de wet worden voorts aangewezen uitbetalingen door de ontvanger:
 - a. van kinderopvangtoeslag op de bankrekening van een onderneming als bedoeld in de Handelsregisterwet 2007, die een of meerdere kindercentra of een of meerdere gastouderbureaus exploiteert als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, van de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen;
 - b. van huurtoeslag op de bankrekening van een toegelaten instelling als bedoeld in artikel 70 van de Woningwet;
 - c. van zorgtoeslag op de bankrekening van een zorgverzekeraar als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Zorgverzekeringswet;voor zover de onderneming, instelling, onderscheidenlijk zorgverzekeraar, voor dit doel een convenant heeft gesloten met de Belastingdienst/Toeslagen.

Artikel III

(...)

Artikel IV (overgangsrecht)

Artikel 6f, achtste lid, van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 is niet van toepassing op een belastingschuld waarvoor reeds voor de datum van inwerkingtreding van de artikelen I en II uitstel van betaling is verleend.

Artikel V (inwerkingtreding)

1. Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2017, met dien verstande dat:
(...)
2. In afwijking van het eerste lid treden de artikelen I en II, onderdelen A, D, E en F, onder 4 en 5, in werking op het tijdstip waarop artikel XIII, onderdeel C, van de Fiscale vereenvoudigingswet 2017 in werking treedt.

Algemene toelichting

Stroomlijnen invorderingsregelgeving belastingen en toeslagen

In de onderhavige wijzigingsregeling wordt het pakket aan maatregelen in het kader van het stroomlijnen van invorderingsregelgeving voor belastingen en toeslagen, dat is opgenomen in de Fiscale vereenvoudigingswet 2017 (FVW 2017), nader uitgewerkt. Een belangrijk element van stroomlijning is de introductie van de debiteurgerichte betalingsregeling, gevolgd door (voorwaardelijke) kwijtschelding van eventuele restschuld. De debiteurgerichte betalingsregeling houdt in dat de schulden die de burger bij de Belastingdienst heeft zoveel mogelijk worden samengenomen en als één schuld worden behandeld. Voor de totale schuld treft de ontvanger vervolgens, op verzoek, een uniforme betalingsregeling zonder daarbij onderscheid te maken tussen belasting- en toeslagnschulden. Met de debiteurgerichte betalingsregeling voor belastingen en toeslagen wordt beoogd (1) burgers een beter overzicht over hun totale schuldpositie bij de Belastingdienst te geven, (2) de verscheidenheid aan regelgeving te vereenvoudigen en terug te dringen en (3) het berichtenverkeer tussen burgers en Belastingdienst aanzienlijk te beperken. Met de onderhavige wijzigingen van de UR Awir en de URIW 1990 worden de debiteurgerichte betalingsregeling en de (voorwaardelijke) kwijtschelding van eventuele restschuld nader uitgewerkt. Gegeven de tijd die de Belastingdienst nodig heeft voor de implementatie van de wet- en regelgeving met betrekking tot stroomlijning, in het bijzonder voor de noodzakelijke aanpassing van de automatiseringssystemen, treden de wijzigingen in de FVW 2017 in het kader van stroomlijning op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip in werking. De onderhavige wijzigingen van de UR Awir en de URIW 1990 sluiten bij die inwerkingtredingsdatum aan. De wijzigingen zijn vanaf de datum van inwerkingtreding ook van toepassing op reeds bestaande schulden en reeds ingediende verzoeken om uitstel van betaling waarop nog geen beslissing is genomen.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I, onderdelen A en B (artikelen 1, 7 en 8 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

In artikel 1 van de UR Awir vervallen de verwijzingen naar de artikelen 25, tweede lid, en 31 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir). Daarnaast komen de artikelen 7 en 8 van de UR Awir te vervallen. Deze wijzigingen hangen samen met het stroomlijnen van de invorderingsregelgeving voor belastingen en toeslagen. In het kader van het stroomlijnen komen ingevolge de FVW 2017 de bepalingen met betrekking tot uitbetaling van voorschotten en tegemoetkomingen en de bepalingen met betrekking tot uitstel van betaling in de Awir te vervallen. In plaats daarvan worden de betreffende bepalingen in de Invorderingswet 1990 (IW 1990) van overeenkomstige toepassing verklaard op de invordering van toeslagen. Ook de nadere uitwerking van de genoemde wettelijke bepalingen in de UR Awir kunnen derhalve komen te vervallen, hetgeen met de onderhavige wijziging wordt bereikt.

Artikel I, onderdeel B, en artikel II, onderdeel F (artikel 6 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen en artikel 40ca van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

In artikel 6 van de UR Awir zijn de uitzonderingen voor toeslagen op artikel 25 van de Awir (eenbankrekeningmaatregel) opgenomen. In het kader van het stroomlijnen van de invorderingsregelgeving van belastingen en toeslagen komt artikel 25 van de Awir ingevolge de FVW 2017 te vervallen. In plaats daarvan wordt het equivalent van artikel 25 van de Awir in de IW 1990 (artikel 7a van de IW 1990) van overeenkomstige toepassing op toeslagen. Ook de nadere uitwerking van artikel 25 van de Awir in artikel 6 van de UR Awir kan derhalve komen te vervallen. De extra uitzonderingen op de eenbankrekeningmaatregel die artikel 6 van de UR Awir specifiek op het gebied van toeslagen bevat voor ondernemingen, instellingen en zorgverzekeraars met wie de Belastingdienst een convenant heeft gesloten, worden overgenomen in artikel 40ca van de URIW 1990. Dit geldt ook voor de in de UR Awir opgenomen uitzonderingen op de eenbankrekeningmaatregel voor curatoren en bewindvoerders, die hierdoor ook voor de inkomstenbelasting komen te gelden. Voorts wordt van de gelegenheid gebruikgemaakt enkele redactionele wijzigingen aan te brengen in artikel 40ca van de IW 1990. De Gedragscode Schuldregeling en de Gedragscode Budgetbeheer van de Nederlandse Vereniging voor Volkskrediet (NVVK), waar tot 1 januari 2017 in genoemd artikel naar wordt verwezen, zijn per 23 mei 2014 opgenomen als modules van de overkoepelende Gedragscode Schuldhulpverlening van de NVVK. De genoemde verwijzingen worden daarom aangepast met terugwerkende kracht tot en met 23 mei 2014.

Artikel II, onderdeel A (hoofdstuk 1E en artikelen 6e en 6f van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

In de URIW 1990 wordt een hoofdstuk 1E ingevoegd dat betrekking heeft op uitstel van betaling van rijksbelastingen en toeslagen in de privésfeer. In het in genoemd hoofdstuk op te nemen

artikel 6f wordt een debiteurgerichte betalingsregeling voor belastingen in de privésfeer en toeslagen geïntroduceerd. Op grond van het eveneens in genoemd hoofdstuk op te nemen artikel 6e geldt deze debiteurgerichte betalingsregeling voor de inkomstenbelastingaanslagen en motorrijtuigenbelastingaanslagen van particulieren alsmede voor de toeslagschuld van particulieren en ondernemers. Het streven is om ook erf- en schenkbelastingaanslagen van particulieren op te nemen in de debiteurgerichte betalingsregeling zodra dit automatiseringstechnisch mogelijk is.

Bij de vormgeving van de debiteurgerichte betalingsregeling is gekozen voor een regeling die min of meer het midden houdt tussen de bestaande betalingsregelingen voor belastingen en toeslagen. Voor toeslagen heeft nu eenieder, ongeacht zijn betalingscapaciteit, de mogelijkheid tot het treffen van een standaardbetalingsregeling van 24 maanden. Voor belastingen bestaat thans voor particulieren de mogelijkheid van een standaardbetalingsregeling van maximaal vier maanden en een maatwerkregeling gedurende maximaal 12 maanden op basis van betalingscapaciteit. In grote lijnen ziet de nieuwe debiteurgerichte betalingsregeling er als volgt uit:

- a. een standaardregeling van maximaal 12 maanden, ongeacht betalingscapaciteit en vermogenspositie, waarbij de totale openstaande belasting- en toeslagschuld in (ten hoogste) twaalf maandelijkse gelijke termijnen van minimaal € 50 wordt betaald (artikel 6f, eerste lid, van de URIW 1990), of
- b. een maatwerkregeling van maximaal 24 maanden voor de totale openstaande belasting- en toeslagschuld, op basis van betalingscapaciteit en rekening houdend met de vermogenspositie, voor burgers met een relatief laag inkomen of hoge kosten voor levensonderhoud (waarna een eventuele restschuld voorwaardelijk wordt kwijtgescholden) (artikel 6f, tweede lid, van de URIW 1990).

Indien er tijdens een lopende betalingsregeling een schuld bijkomt, wordt er een nieuwe betalingsregeling aangeboden voor (het restant van) de oude en nieuwe schuld gezamenlijk, met een aangepast termijnbedrag en een looptijd van opnieuw maximaal 12 (standaardregeling) of 24 maanden (maatwerkregeling) (artikel 6f, achtste lid, van de URIW 1990). Voor zowel de standaard- als de maatwerkregeling geldt de verplichting tot voldoening van de termijnbedragen via automatische incasso (artikel 6f, derde lid, van de URIW 1990). Is in de betalingsregeling tevens motorrijtuigenbelastingsschuld begrepen, dan stelt de ontvanger bovendien op grond van artikel 6f, vierde lid, van de URIW 1990 de voorwaarde dat de belastingschuldige, daaronder mede begrepen de toeslaggerechtigde, de ontvanger een machtiging tot automatische incasso verleent voor toekomstige verplichtingen tot betaling van motorrijtuigenbelasting ter zake van alle kentekens die op zijn naam zijn gesteld ten tijde van het aangaan van de betalingsregeling. De maandelijkse termijnbedragen in het kader van een betalingsregeling worden als eerste afgeboekt op de oudste nog openstaande schuld, conform het huidige beleid voor belastingen. Het initiatief voor het treffen van een betalingsregeling en – in geval van een standaardregeling – de duur ervan, wordt bij de belastingschuldige gelaten. Indien de termijnbedragen van de regeling niet tijdig of niet volledig worden betaald, trekt de ontvanger het uitstel in en kan hij overgaan tot verrekening en zo nodig dwanginvordering (artikel 6f, negende lid, van de URIW 1990).

Indien het ontstaan van de schuld, geheel of gedeeltelijk, aan opzet of grove schuld van de belastingschuldige is te wijten, kan de ontvanger op grond van het zesde lid van artikel 6f van de URIW 1990 een verzoek om een maatwerkregeling (en de eventueel daaropvolgende voorwaardelijk kwijtschelding) volledig afwijzen of een reeds verleende maatwerkregeling volledig intrekken. Opzet of grove schuld van de toeslagpartner is niet langer een reden om een verzoek om een maatwerkregeling af te wijzen. Hoewel toeslagen, anders dan voorlopige teruggaven inkomstenbelasting, op huishoudniveau worden toegekend, is ervoor gekozen ook op dit onderdeel aan te sluiten bij het bestaande kwijtscheldingsregime voor belastingen waarin het handelen of nalaten van de echtgenoot van de belastingschuldige geen afwijzingsgrond is. Ter illustratie enkele voorbeelden van de uitwerking van de debiteurgerichte betalingsregeling:

Voorbeeld 1:

Enkele schuld, betaling door middel van een standaardbetalingsregeling

Schuld = € 400

maand 1	maand 2	(...)	maand 8	
€50	€50		€50	restantschuld = €0

Voorbeeld 2:

Cumulatie van schulden, betaling door middel van een standaardbetalingsregeling

Schuld = € 1200, in de loop van het jaar 2^e schuld van € 1000

maand 1 (1-1-'17)	maand 2	(...)	1-5-'17: restant = € 800	(...)	maand 12 (1-12-'17)	
€100	€100					
			aangepaste regeling:			
			maand 1	(...)	(...)	maand 12 (1-4-'18)
			totaal = € 1800			
			€150	€150	€150	restantschuld = €0

Voorbeeld 3:

Enkele schuld, betaling door middel van een maatwerkregeling (gevolgd door kwijtschelding restantschuld)

Schuld = € 1200, betalingscapaciteit = € 25 per maand

maand 1	maand 2	(...)	maand 24	
€25	€25		€25	restantschuld = €600

Voorbeeld 4:

Cumulatie van schulden, betaling door middel van een maatwerkregeling (gevolgd door kwijtschelding restantschuld)

Schuld = € 1200, in de loop van het jaar 2^e schuld van € 1000, betalingscapaciteit = € 25

maand 1 (1-1-'17)	maand 2	(...)	1-5-'17: restant = € 1100	(...)	maand 24 (1-12-'18)	
€25	€25					
			aangepaste regeling:			
			maand 1	(...)	(...)	maand 24 (1-4-'19)
			totaal = € 2100			
			€25	€25	€25	restantschuld = €1500

Artikel II, onderdeel D (artikel 18 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Bij een zogenoemde maatwerkbetalingsregeling op grond van het hiervoor toegelichte artikel 6f , tweede lid, van de URIW 1990 wordt rekening gehouden met de betalingscapaciteit en de vermogenspositie van de belastingschuldige en zijn eventuele echtgenoot, bedoeld in artikel 3 van de Participatiewet. Het kan voorkomen dat de schuld niet volledig binnen 24 maanden wordt voldaan, omdat de betalingscapaciteit van de belastingschuldige en zijn eventuele echtgenoot, bedoeld in artikel 3 van de Participatiewet, onvoldoende is. Deze belastingschuldige komt dan – indien aan alle voorwaarden wordt voldaan – in aanmerking voor voorwaardelijke kwijtschelding van de restschuld. In beginsel vindt na kwijtschelding geen verrekening meer plaats met uit te betalen bedragen. Met de onderhavige wijziging wordt op dit beginsel een uitzondering gemaakt voor de situatie waarin na het verlenen van kwijtschelding blijkt dat de voorschotten of voorlopige teruggaven inkomstenbelasting die tijdens de maatwerkregeling zijn toegekend te laag waren. In dat geval is bij het berekenen van het recht op kwijtschelding rekening gehouden met een te lage toeslag of voorlopige teruggaaf, waardoor ook de betalingscapaciteit te laag is vastgesteld en er, achteraf gezien, te veel is kwijtgescholden. Op grond van het aan artikel 18 van de URIW 1990 toe te voegen tweede lid wordt in dat geval de nabetaling alsnog verrekend met de kwijtgescholden schuld. In zoverre vindt kwijtschelding van restschuld voorwaardelijk plaats.

Artikel II, onderdeel E (artikelen 24 en 25 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

De artikelen 24 en 25 van de URIW 1990 komen te vervallen. Deze bepalingen bevatten regels over de (administratieve) beroepsprocedure in geschillen over kwijtschelding. Ingevolge de FWW 2017 wordt deze administratieve beroepsprocedure bij de directeur vervangen door een bezwaar- en beroepsprocedure bij de fiscale rechter. De nieuwe procedure wordt wettelijk vastgelegd, waardoor de genoemde bepalingen in de URIW 1990 kunnen komen te vervallen.